

MOLIYAVIY INSTRUMENTLARNI TASNIFLASH VA AHOLASHNING XALQARO STANDARTLAR ASOSIDAGI METODOLOGIYASI

Abdualil-zoda Ra'no Muzaffar qizi

Samarqand Iqtisodiyot va servis instituti, tayanch doktoranti

E-mail: ranoabdualilzoda@gmail.com

Annotatsiya: Maqolada moliyaviy instrumentlarni tasniflash va baholashda IAS 32, IFRS 9 va IFRS 13 talablarining o'zaro bog'liqligi tahlil qilingan. Shartnomaviy iqtisodiy mazmun, moliyaviy aktivlarni boshqarish modeli va baholash bazasi o'rtasidagi farqlar ochib berilgan. Standartlarning vazifalarini ajratish asosida hisob qarorlarini hujjatlashtirish modeli taklif etilgan. Model tasniflash natijasi, baholash kategoriyasi va haqqoniy qiymatni aniqlash usulini o'zaro muvofiqlashtirishga qaratilgan.

Kalit so'zlar: IAS 32, IFRS 9, IFRS 13, moliyaviy instrument, biznes modeli, SPPI, amortizatsiyalangan qiymat, haqqoniy qiymat.

Abstract: The article analyses the interaction of IAS 32, IFRS 9 and IFRS 13 in the classification and measurement of financial instruments. It distinguishes contractual substance, the business model for managing financial assets and the measurement basis. A model for documenting accounting decisions is proposed to connect presentation classification, measurement categories and fair value estimation methods.

Keywords: IAS 32, IFRS 9, IFRS 13, financial instrument, business model, SPPI, amortised cost, fair value.

Абстрактный: В статье анализируется взаимосвязь IAS 32, IFRS 9 и IFRS 13 при классификации и оценке финансовых инструментов. Раскрываются различия между договорной экономической сущностью, бизнес-моделью управления финансовыми активами и базой оценки. Предложена модель документирования учётных решений, связывающая классификацию для представления, категории оценки и способы определения справедливой стоимости.

Ключевые слова: IAS 32, IFRS 9, IFRS 13, финансовый инструмент, бизнес-модель, SPPI, амортизированная стоимость, справедливая стоимость.

Kirish (Введение/Introduction).

Moliyaviy instrumentlar shakllarining murakkablashuvi ularni hisobga olishda shartnoma mazmuni, boshqaruv maqsadi va qiymatni aniqlash usullarini birgalikda tahlil qilishni talab etadi. Bir instrumentni noto'g'ri tasniflash kapital va majburiyatlar tarkibiga, noto'g'ri baholash esa aktivlar qiymati va moliyaviy natijalarga ta'sir ko'rsatishi mumkin. Shu sababli tasniflash va baholash qarorlari izchil metodologik asosga ega bo'lishi zarur.

Xalqaro standartlarning vazifalarini bir-biriga aralashtirmasdan, ularni yagona hisob jarayonida qo'llash bugungi kundagi asosiy masalalardan biri hisoblanadi. IAS 32 doirasidagi majburiyat va kapitalni farqlash IFRS 9 doirasidagi moliyaviy aktivning baholash kategoriyasini tanlash bilan aynan bir jarayon emas. IFRS 13 esa haqqoniy qiymatni qo'llash zaruratini emas, uni aniqlash usulini tartibga soladi.

Ushbu maqolaning maqsadi yuqorida keltirilgan uch standartning o'zaro bog'liqligini asoslash hamda instrumentni tan olishdan baholash qarorini hujjatlashtirishgacha bo'lgan izchil modelni ishlab chiqishdir. Tadqiqot tasniflash va baholash bilan chegaralanadi; kredit zararlar va xedjirlash hisobi alohida yo'nalishlar sifatida qaraladi.

Moliyaviy instrumentlarni tasniflash va baholashning metodologik murakkabligi, avvalo, ularning iqtisodiy mazmuni turlicha bo'lishi va bir xil tashqi shakldagi instrument turli hisob natijalarini yuzaga keltirishi mumkinligi bilan izohlanadi. Ayniqsa, qarz va ulush instrumentlarini farqlashda faqat shartnoma nomi yoki yuridik shakliga tayanish yetarli emas. Instrument bo'yicha mavjud huquq va majburiyatlarning iqtisodiy mazmuni, tomonlarning kelgusidagi pul oqimlari hamda hisob yurituvchi subyektning mazkur instrumentni boshqarish amaliyoti kompleks ravishda baholanishi lozim.

IFRS 9 talablariga ko'ra, moliyaviy aktivlarni keyingi baholash kategoriyasini aniqlashda ikki asosiy omil — korxonaning moliyaviy aktivlarni boshqarish biznes modeli va shartnomaviy pul oqimlarining

xususiyatlari — birgalikda hisobga olinadi. Shu sababli tasniflash jarayoni faqat instrumentning huquqiy shaklini aniqlashdan iborat bo'lmay, uning iqtisodiy funksiyasi va kelgusidagi pul oqimlarini shakllantirish mexanizmini baholashni ham nazarda tutadi.

Mazkur yondashuv moliyaviy instrumentlarni hisobga olishda qarorlar ketma-ketligini aniq belgilash zaruratini yuzaga keltiradi. Dastlab instrumentning standart qo'llaniladigan doirasiga kirishi va uning tabiati aniqlanadi, keyinchalik tegishli tasniflash mezonlari qo'llanadi, undan so'ng baholash bazasi belgilanadi. Agar haqqoniy qiymat asosidagi baholash talab qilinsa yoki ruxsat etilsa, uning aniqlanish tartibi IFRS 13 talablariga muvofiq amalga oshiriladi. IFRS 13 haqqoniy qiymatni aniqlash uchun yagona konseptual asos va bozor ishtirokchilari nuqtayi nazariga asoslangan baholash yondashuvini belgilaydi.

Shuningdek, moliyaviy instrumentlar bo'yicha hisob qarorlarining hujjatlashtirilishi moliyaviy hisobotning ishonchiligi va taqqoslanuvchanligini ta'minlashda muhim ahamiyatga ega. Amaliyotda bir instrument bo'yicha qabul qilingan qarorning qaysi mezoniga asoslanganligi, qanday dalillar bilan tasdiqlangani va uning keyingi baholashga qanday ta'sir ko'rsatishi aniq aks ettirilishi lozim. Bunday yondashuv auditorlik tekshiruvlari, ichki nazorat va moliyaviy hisobotdan foydalanuvchilar uchun hisob siyosatining tushunarligini oshiradi.

Mavzuning dolzarbligi moliyaviy bozorlarning rivojlanishi natijasida an'anaviy qarz va ulush instrumentlari bilan bir qatorda murakkab shartnomaviy xususiyatlarga ega yangi moliyaviy instrumentlarning paydo bo'lishi bilan yanada kuchaymoqda. Xususan, ekologik, ijtimoiy va korporativ boshqaruv ko'rsatkichlariga bog'langan kreditlar kabi yangi moliyaviy mahsulotlar shartnomaviy pul oqimlarini baholash masalasini yanada murakkablashtirmoqda. 2024-yilda IASB IFRS 9 va IFRS 7 ga kiritgan o'zgartirishlarda ham bunday instrumentlarning tasniflash va axborotni ochib berish masalalariga

aniqlik kiritilgan bo'lib, mazkur o'zgartirishlar 2026-yil 1-yanvardan boshlanadigan yillik hisobot davrlari uchun kuchga kirgan.

Shu jihatdan, moliyaviy instrumentlarni tasniflash va baholash metodologiyasini faqat alohida standartlarning talablarini tavsiflash asosida emas, balki ularning o'zaro funksional bog'liqligi asosida o'rganish muhimdir. Tadqiqotda aynan shu yondashuv asosida IAS 32, IFRS 9 va IFRS 13 talablarining ketma-ketligi, ularning qaror qabul qilish jarayonidagi o'rni hamda amaliy hisob siyosatini shakllantirishga ta'siri tizimli ravishda ko'rib chiqiladi. Natijada moliyaviy instrumentni tan olish, tasniflash, baholash va tegishli qarorni hujjatlashtirish bosqichlarini yagona metodologik modelga birlashtirish imkoniyati asoslanadi.

MAVZUGA OID ADABIYOTLAR SHARHI

Moliyaviy hisobotning Konseptual asoslari hisob elementlarini tushuntirish va hisob siyosatini shakllantirish uchun umumiy yo'nalish beradi. Biroq Konseptual asos alohida standart talablarini almashtirmaydi [1]. Moliyaviy instrumentlar bo'yicha aniq hisob qarorlari maxsus standartlar mezonlari asosida qabul qilinadi.

IAS 32 shartnomaviy mazmunni taqdim etish kategoriyalari bilan bog'laydi [2]. IFRS 9 moliyaviy aktivlarni tasniflash va baholashda boshqaruv modeli hamda pul oqimlari xususiyatlarini birgalikda ko'rib chiqadi [3]. IFRS 13 bozor sharoitlarini aks ettiruvchi qiymatni aniqlashning umumiy asosini beradi [4]. Ushbu manbalar qiyosi tasniflash, baholash bazasini tanlash va qiymatni hisoblash uch xil metodologik vazifa ekanligini ko'rsatadi.

Standartlar o'rtasidagi bog'liqlikni faqat ularning nomlari orqali ifodalash yetarli emas. Muhim jihat har bir talabning qaysi hisob qaroriga taalluqli ekanligini aniqlashdir. Masalan, instrumentni majburiyat sifatida taqdim etish qarori o'z-o'zidan uning haqqoniy qiymatda keyingi baholanishini anglatmaydi. Shu nuqtayi nazardan, hisob metodologiyasida qarorlar va ularning asoslarini ajratish zarur.

IFRS 7 moliyaviy instrumentlar to'g'risidagi axborotni ochib berishning mazmunini kengaytirib, foydalanuvchilarga moliyaviy instrumentlardan kelib chiqadigan risklarning xususiyati va ko'lamini baholash imkonini beradi [5]. Mazkur standart baholash natijalarini moliyaviy hisobot foydalanuvchilariga yetkazish bilan tasniflash va baholash jarayonini o'zaro bog'laydi. Xususan, moliyaviy aktiv va majburiyatlarning haqqoniy qiymatini ularning balans qiymati bilan taqqoslash imkonini beruvchi axborotni ochib berish talabi metodologiyaning shaffofligini oshiradi.

IASB tomonidan IFRS 9 ning tasniflash va baholash talablarining amaliy qo'llanilishi bo'yicha o'tkazilgan post-implementation review natijalari ushbu talablar, umuman olganda, izchil qo'llanilayotganini ko'rsatgan [6]. Shu bilan birga, ayrim masalalarda talablarni yanada aniqroq talqin qilish zarurati mavjudligi qayd etilgan. Bu holat moliyaviy instrumentlarni tasniflashda faqat formal mezonlarga emas, balki instrumentning iqtisodiy mazmuni va shartnomaviy pul oqimlariga ham e'tibor qaratish zarurligini ko'rsatadi.

IFRS 9 doirasida moliyaviy instrumentni dastlabki va keyingi baholash o'rtasidagi metodologik farq ham muhim hisoblanadi. Standartga ko'ra, moliyaviy instrumentning dastlabki tan olinishi odatda uning haqqoniy qiymati bilan bog'liq bo'lib, keyingi baholash esa instrumentning tasnifiga qarab amalga oshiriladi [7]. Demak, tasniflash qarori keyingi baholash bazasini belgilovchi asosiy bosqichlardan biri sifatida qaralishi lozim.

IFRS 13 bo'yicha tadqiqotlar haqqoniy qiymatning korxonaning o'ziga xos qiymati emas, balki bozor ishtirokchilari nuqtayi nazaridan aniqlanadigan bozor asosidagi o'lchov ekanligini ko'rsatadi [8]. Mazkur yondashuv, ayniqsa, faol bozor mavjud bo'lmagan moliyaviy instrumentlarni baholashda muhim ahamiyatga ega. Bunda kuzatiladigan bozor ma'lumotlaridan imkon qadar keng foydalanish va kuzatilmaydigan ma'lumotlarga bog'liqlikni kamaytirish baholashning ishonchligini oshiradi.

2024-yilda IASB tomonidan IFRS 9 va IFRS 7 ga kiritilgan o'zgartirishlar moliyaviy instrumentlarni tasniflash va baholash metodologiyasining zamonaviy rivojlanish yo'nalishlarini ko'rsatadi [9]. Xususan, ESG xususiyatlariga ega bo'lgan kreditlarning shartnomaviy pul oqimlarini baholash, elektron to'lov tizimlari orqali majburiyatlarni so'ndirish va ayrim moliyaviy instrumentlar bo'yicha qo'shimcha

axborotni ochib berish masalalariga aniqlik kiritilgan. Ushbu o'zgarishlar moliyaviy instrumentlar metodologiyasi iqtisodiy munosabatlarning yangi shakllariga mos ravishda takomillashib borayotganini ko'rsatadi.

Shunday qilib, o'rganilgan adabiyotlar moliyaviy instrumentlarni hisobga olish metodologiyasini uchta o'zaro bog'liq bosqich — tasniflash, baholash va axborotni ochib berish asosida ko'rib chiqish zarurligini ko'rsatadi. Bunda IAS 32 taqdim etish va tasniflashning huquqiy-iqtisodiy chegaralarini, IFRS 9 tasniflash va keyingi baholash mexanizmlarini, IFRS 13 haqqoniy qiymatni aniqlash metodologiyasini, IFRS 7 esa moliyaviy instrumentlar va ular bilan bog'liq risklar haqidagi axborotni ochib berishni tartibga soladi. Shu nuqtayi nazardan, mazkur tadqiqotda xalqaro standartlarning alohida talablari emas, balki ularning yagona metodologik tizim sifatidagi o'zaro bog'liqligi tadqiq etiladi.

TADDIQOT METODOLOGIYASI

Tadqiqotda standartlar talablarini qiyosiy tahlil qilish, guruhlash va mantiqiy umumlashtirish usullari qo'llanildi. IAS 32, IFRS 9 va IFRS 13 vazifalari hisob qarorlari bo'yicha guruhlandi. Instrument shartlari, boshqaruv dalillari va baholash natijasi o'rtasidagi bog'liqlik sintez qilindi. Natijalar konseptual model va hujjatlashtirish takliflaridan iborat bo'lib, ular korxonalar bo'yicha empirik sinov natijasi sifatida talqin qilinmaydi.

Tadqiqot metodologiyasida moliyaviy instrument bo'yicha hisob qarorlarining ketma-ketligi alohida e'tiborga olindi. Bunda dastlab instrumentning shartnomaviy mazmuni va unda yuzaga keladigan huquq hamda majburiyatlar aniqlanadi, keyin uning tegishli tasniflash mezonlariga muvofiqligi baholanadi. Moliyaviy aktivlar bo'yicha esa boshqaruv modeli va shartnomaviy pul oqimlarining xususiyatlari asosida tegishli baholash kategoriyasi aniqlanadi.

Tahlilda "shartnomaviy xususiyatlar → tasniflash → baholash kategoriyasi → baholash usuli → hisob natijasi" ketma-ketligi metodologik zanjir sifatida qabul qilindi. Bu yondashuv tasniflash va baholash qarorlarini bir-biridan farqlash, biroq ular o'rtasidagi mantiqiy bog'liqlikni saqlash imkonini beradi.

Shuningdek, IFRS 13 talablari alohida metodologik bosqich sifatida ko'rib chiqildi. Bunda haqqoniy qiymatni qo'llash zarurati bilan haqqoniy qiymatni aniqlash usuli o'rtasidagi farq hisobga olindi. Shu asosda baholash natijasining ishonchligini ta'minlashda bozor ma'lumotlari, kuzatiladigan parametrlar va baholash shartlarining izchilligi tahlil qilindi.

Tadqiqotda moliyaviy instrumentlar bo'yicha qabul qilinadigan hisob qarorlarini hujjatlashtirish ham metodologiyaning muhim elementi sifatida belgilandi. Hujjatlashtirishda instrumentning shartnomaviy xususiyatlari, boshqaruv maqsadi, qo'llanilgan standart talabi, tanlangan tasniflash kategoriyasi va baholash bazasining asoslari o'zaro bog'liq holda qayd etilishi nazarda tutildi. Mazkur yondashuv hisob siyosatining izchilligi, qarorlarning asoslanganligi va moliyaviy hisobot ma'lumotlarining taqqoslanuvchanligini oshirishga xizmat qiladi.

TAHLIL VA NATIJALAR

Moliyaviy instrumentni hisobga olishning boshlang'ich masalasi undan kelib chiqadigan huquq va majburiyatlarni aniqlashdir. IAS 32 bo'yicha emitentning pul yoki boshqa moliyaviy aktivni topshirishga doir shartnomaviy majburiyati majburiyat va kapitalni farqlashda muhim mezonidir. O'z aksiyalari bilan hisob-kitob qilinadigan shartnomalar va standartdagi istisnolar ham alohida tekshiriladi [2]. Shuning uchun tasniflashni faqat instrumentning nomiga asoslash mumkin emas.

Shartli misolda korxona 100 mln so'm qarz oladi, uch yildan so'ng asosiy summani qaytaradi va har yili 10 foiz to'laydi. Emitent uchun qaytarish majburiyati mavjudligi majburiyat sifatida taqdim etishni asoslaydi. Kreditor uchun esa mazkur shartnoma moliyaviy aktiv yuzaga keltiradi. Biroq 100 mln so'mni avtomatik ravishda dastlabki yoki keyingi balans qiymati deb qabul qilish yetarli emas: baholash shartnoma shartlari, bozor stavkasi va tegishli xarajatlarni ham tahlil qilishni talab etadi.

Murakkab instrumentlarda majburiyat va kapital komponentlarini ajratish masalasi paydo bo'ladi. Konvertatsiya qilinadigan obligatsiya tarkibidagi konvertatsiya huquqi kapital mezonlarini qanoatlantirsa, emitent uni majburiyat komponentidan ajratadi. Kapital komponenti instrumentning umumiy haqqoniy qiymati bilan majburiyat komponenti

qiymati o'rtasidagi farq sifatida aniqlanadi [2]. Demak, barcha konvertatsiyali obligatsiyalarni bir xil tarzda ikkiga ajratishdan oldin konvertatsiya shartlari tekshirilishi lozim.

IFRS 9 doirasida moliyaviy aktivni keyingi baholash qarori aktivlar guruhi qanday boshqarilishi va shartnomaviy pul oqimlari qanday xususiyatga egaligiga bog'liq. Biznes modeli bitta instrumentga nisbatan bildirilgan niyat emas, aktivlar guruhining real boshqarilishiga taalluqli. Shu sababli model rahbariyatga taqdim etiladigan hisobotlar va aktivlardan pul oqimlarini olish usuli bilan asoslanishi maqsadga muvofiq.

SPPI mezonni asosiy qarz va uning qoplanmagan qismiga foiz to'lovlaridan iborat pul oqimlarini tekshiradi. Bu mezon qarz xususiyatidagi moliyaviy aktivlar bo'yicha qo'llanadi. Uni ulushli investitsiyalarga yoki emitentning barcha moliyaviy majburiyatlariga umumiy tasniflash qoidasi sifatida tatbiq qilish to'g'ri emas. Instrumentning iqtisodiy turini aniqlash shu sababli keyingi tahlil doirasini belgilaydi.

1-jadval.

Hisob qarorlarining standartlar bo'yicha taqsimlanishi¹

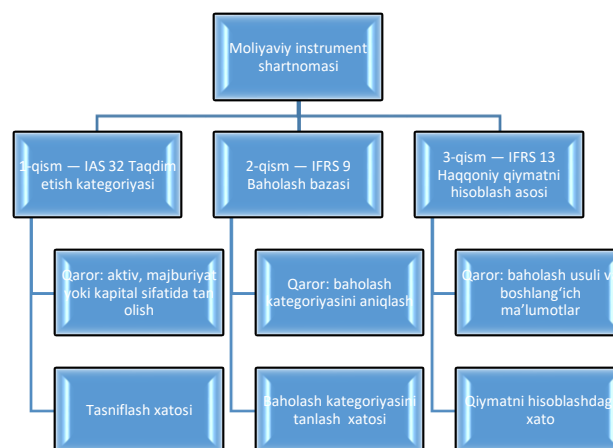
Standart	Asosiy masala	Qarorni asoslovchi dalil
IAS 32	Majburiyat yoki kapital sifatida taqdim etish	Shartnomaviy to'lov va hisob-kitob shartlari
IFRS 9	Moliyaviy aktivning baholash kategoriyasi	Biznes modeli va pul oqimlari tahlili
IFRS 13	Haqqoniy qiymatni aniqlash	Bozor ma'lumotlari, usul va farazlar

Qarz xususiyatidagi aktiv shartnomaviy oqimlarni undirish modelida boshqarilib, SPPI mezonini qanoatlantirsa, odatda amortizatsiyalangan qiymatda baholanadi. Oqimlarni undirish va sotish birgalikdagi modelida SPPI bajarilsa, boshqa umumlashgan daromad orqali haqqoniy qiymat kategoriyasi qo'llanadi. Boshqa holatlarda foyda yoki zarar orqali haqqoniy qiymat asosiy kategoriya hisoblanadi [3]. Tegishli shartlarda haqqoniy qiymat opsiyasi va ulushli investitsiyalar uchun alohida qoidalar mavjudligi ham inobatga olinadi.

Mazkur ajratishning amaliy natijasi shundaki, sotish imkoniyati mavjudligining o'zi amortizatsiyalangan qiymatni inkor etmaydi. Boshqaruv maqsadi va sotuvlarning mazmuni birgalikda baholanishi kerak. Aks holda alohida operatsiya butun portfel modelini noto'g'ri tavsiflashga olib kelishi mumkin.

Haqqoniy qiymat talab etilganda IFRS 13 baholash mexanizmini to'ldiradi. Standartning yondashuvi bozor ishtirokchilari nuqtayi nazariga asoslanadi; korxonaning aktivni saqlashga oid niyati baholashning o'rnini bosa olmaydi [4]. Shu bois qiymatni aniqlashda ma'lumotlar manbasi, baholash sanasi va qo'llangan farazlar hisob qaroridan alohida hujjatlashtirilishi zarur.

Biz tomonimizdan uch qismdan iborat hisob qarori varaqasi taklif etiladi. Birinchi qismda shartnoma bo'yicha taqdim etish kategoriyasi, ikkinchisida IFRS 9 bo'yicha baholash bazasi, uchinchisida haqqoniy qiymat qo'llanilganda IFRS 13 bo'yicha hisoblash asosi qayd etiladi. Har bir qismda qaror, uni tasdiqlovchi hujjat va mas'ul shaxs ko'rsatiladi. Bu taklif standart talablarining o'zi emas, ularni amaliyotda izchil qo'llashga xizmat qiluvchi tashkiliy yechimdir.

1-chizma. Moliyaviy instrumentlar bo'yicha hisob qarorlarini hujjatlashtirishda yo'l qo'yilishi mumkin bo'lgan xatolar²

Hisob varaqasining afzalligi tasniflash xatosi bilan baholash xatosini alohida aniqlash imkoniyatidir. Hisobot qiymati o'zgarganda uning sababi shartnomani noto'g'ri talqin qilish, baholash kategoriyasini noto'g'ri tanlash yoki qiymatni hisoblashdagi farazlar ekanini tekshirish osonlashadi. Modelning amaliy samarasi uni turli instrumentlar bo'yicha qo'llash orqali baholanishi kerak.

XULOSA VA TAKLIFLAR

Tadqiqot IAS 32, IFRS 9 va IFRS 13 bir xil vazifani takrorlamasdan, moliyaviy instrumentlar hisobidagi turli qarorlarni tartibga solishini ko'rsatdi. Taqdim etish kategoriyasi shartnomaviy iqtisodiy mazmunga, moliyaviy aktivning baholash kategoriyasi boshqaruv modeli va pul oqimlariga, haqqoniy qiymat esa tegishli baholash metodologiyasiga bog'liq. Mazkur qarorlarning muvofiqligi moliyaviy hisobot ko'rsatkichlarini izchil shakllantirishga xizmat qiladi.

Izlanishlar natijasida quyidagilarni takliflar ishlab chiqildi:

Birinchidan, shartnomalarni tahlil qilishda to'lov majburiyatlari, kapitalga aylantirish va o'z aksiyalari bilan hisob-kitob shartlarini ajratish tavsiya etiladi. Instrument nomi asosidagi dastlabki tasnif tegishli mezonlar bilan tekshirilishi kerak.

Ikkinchidan, moliyaviy aktivlar bo'yicha biznes modelini rahbariyatning real boshqaruv axboroti bilan asoslash lozim. Shartnomaviy oqimlar tahlili alohida hujjatda aks ettirilib, undan tasniflash qaroriga qanday o'tilgani tushuntirilishi maqsadga muvofiq.

Uchinchidan, haqqoniy qiymatni aniqlashda baholash sanasi, ma'lumotlar manbasi va muhim farazlarni qayd etish zarur. Bir xil instrument bo'yicha usul yoki ma'lumotlar o'zgarganda ushbu o'zgarishning sababi izohlanishi kerak.

To'rtinchidan, taklif etilgan hisob qarori varaqasini ichki nazorat vositasi sifatida qo'llash mumkin. U tasniflash va baholashning daliliy asoslarini bir joyda jamlaydi. Varqani joriy etishdan oldin korxonaning instrumentlari va axborot imkoniyatlariga moslashtirish, keyin esa qarorlarning izchilligiga ta'sirini baholash tavsiya etiladi.

Maqolaning natijasi hisob qarorlarini ajratish va o'zaro bog'lashga qaratilgan konseptual modeldir. U baholash natijalarining to'g'riligini avtomatik kafolatlamaydi, biroq professional mulohazani tekshirish va izohlash uchun aniq hujjat asosini yaratadi.

Foydalanilgan adabiyotlar (Literatury/ References):

1. IFRS Foundation. Conceptual Framework for Financial Reporting. <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/conceptual-framework/>
2. IFRS Foundation. IAS 32 Financial Instruments: Presentation. <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ias-32-financial-instruments-presentation/>
3. IFRS Foundation. IFRS 9 Financial Instruments. <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ifrs-9-financial-instruments/>
4. IFRS Foundation. IFRS 13 Fair Value Measurement. <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ifrs-13-fair-value-measurement>
5. IFRS Foundation. IFRS 7 Financial Instruments: Disclosures. London: IFRS Foundation. IFRS Foundation

¹ Muallif ishlanmasi² Muallif ishlanmasi

6. IFRS Foundation. Post-implementation Review of IFRS 9—Classification and Measurement. London: International Accounting Standards Board, 2022. IFRS Foundation
7. IFRS Foundation. IFRS 9 Financial Instruments. London: IFRS Foundation. IFRS Foundation
8. IFRS Foundation. IFRS 13 Fair Value Measurement. London: IFRS Foundation. IFRS Foundation
9. IFRS Foundation. Amendments to the Classification and Measurement of Financial Instruments—Amendments to IFRS 9 and IFRS 7. London: International Accounting Standards Board, 2024.